

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 77 0 К 083868 19 Квлз
Бања Лука, 06.12.2019. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, др Вељка Икановића, Обрена Бужанина, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету осуђеног М.Д., због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из члана 156. став 1. у вези члана 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о његовом захтјеву за заштиту законитости, поднесеном против правноснажних пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 77 0 К 083868 18 Кж од 08.11.2018. године и Основног суда у Приједору број 77 0 К 083868 17 К од 13.4.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 06.12.2019. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев за заштиту законитости се одбија.

Образложење

Правноснажном пресудом Основног суда у Приједору број 77 0 К 083868 17 К од 13.4.2018. године (потврђена пресудом Окружног суда у Приједору број 77 0 К 083868 18 Кж од 08.11.2018. године), оглашен је кривим оптужени М.Д., због кривичног дјела тешке тјелесне повреде из члана 156. став 1. у вези члана 23. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од шест мјесеци.

Против правноснажне пресуде осуђени је поднио захтјев за заштиту законитости због повреде кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), са приједлогом да се захтјев уважи, првостепена пресуда преиначи и он ослободи од оптужбе или да се укину нижестепене пресуде или само другостепена и предмет врати на поновно одлучивање.

У одговору на захтјев републички јавни тужилац је предложио да се захтјев одбије као неоснован.

Овај суд је у сједници вијећа размотрио списе кривичног предмета и оцијенивши наводе захтјева нашао:

Захтјев за заштиту законитости није основан.

Захтјев сматра да је првостепена пресуда повриједила кривични закон на штету осуђеног јер суд није утврдио постојање умишљаја код оптуженог, а другостепени суд му је повриједио право на одбрану јер није дао разлоге зашто не прихвата жалбу, већ је то учинио само уопштено.

Утврђивање постојања умишљај код оптуженог за наношење тјелесне повреде, као облика виности, представља чињенично питање. С обзиром да је правноснажна пресуда утврдила да је он дјело починио с умишљајем то се ради о приговору захтјева чињеничној основи побијане пресуде, а што се не може ревидирати овим правним лијеком, већ се та основа мора прихватити као правилна и потпуна.

Питање одговарајућег образложења, онако како га наводи захтјев, не може се прихватити као такво да повређује право на одбрану оптуженог. Другостепени суд је дао одговоре на све приговоре који су истакнути у жалби, како око врсте повреда, механизма повређивања и примјене начела (принципа) „у корист оптуженог“. Овај суд у томе не види пропусте на које захтјев указује па се он указује као неоснован у сегменту повреде права на одбрану из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Ради тога нижестепени судови су правилно примијенили кривични закон, а нису оптуженом повриједили право на одбрану, тако да су супротни наводи захтјева без основа.

Како није повријеђен кривични закон на штету осуђеног, ни његово право на одбрану ваљало је из наведених разлога на основу члана 355. ЗКП РС захтјев за заштиту законитости одбити.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић